

Съ голѣма мжка Петърчо се хвана за едно стѣбло на дървото и съ всички сили едвамъ се изскубна изъ ноктитѣ на орела.

Вечерѣта късно, много късно, Петърчо едвамъ стигна у дома си. Майка му плачеше за него, а баща му крачеше изъ стаята и въздишаше...

Петърчо влѣзе бързо, хвърли се да пригърне майка си, ... но се стресна и се събуди... Потърка очи, поогледа се наоколо и чакъ тогава се убеди, че това бѣше сънь и то страшенъ сънь...

Вѣра Бояджиева.

Празникъ на цвѣтята.

Въ нацѣвтѣлитѣ поляни
Надойдоха гости звани,
На трапези се събраха
Кринъ и Теменуга плаха.

Ей пристигна блѣдолика
Ранобудната Иглика,
Равно горй, недогаря
До трапези Минзухаря.

Кукурякътъ тжпанъ бие
И Тинтява хоро вие,
А Босилекъ дяконъ млади
По трапези редомъ кади.

Билки — снахи тънкополи
Вредъ раздаватъ медовина,
Татулъ пие, Бога моли,
Благославя до амина.

Златна коса Маргарита
Ту заплита, ту разплита,
А до нея бли Лалето
Младо, спретнато, напето.

Шетатъ снахи пѣстрополи
И раздаватъ медовина,
Татулъ пие, Бога моли,
Но пѣкъ пие за петима.

Емануилъ п. Димитровъ.